

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Takácsné Dr. Kovács Éva ügyvéd által képviselt **Önkormányzata** felperesnek az jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi november hó 19. napján kelt 14.K.32.009/2008/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt, az alperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2009. évi május hó 13. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50 000 (azaz ötvenezer) forint együttes első-és másodfokú perköltséget.

A kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a közbeszerzési értesítőben számon közzétett ajánlati felhívással a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban:

Kbt.) VI. fejezete szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított a Általános Iskola részére, bútorok, berendezések, felszerelések beszerzésére.

A ajánlati felhívás VI.3.10. pontjában - a Kbt.71.§ (1) bekezdés a/-b/ pontjaiban előírt sorrendiség felcserélésével - az a/ pontjában előírta, hogy meg kell jelölni az ajánlatban az ajánlattevő által a szerződés teljesítéséhez a közbeszerzés értékének 10%-át meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozókat, és a b) pont szerint, a közbeszerzésnek azt a részét, amellyel összefüggésben az ajánlattevő harmadik személlyel szerződést fog kötni, e szervezet (személy) meghatározása nélkül.

Az alperes a 2008. március 25-én kelt D-61/21-I/2008. számú határozatában megállapította, hogy a nyertesnek kihirdetett ajánlattevő az ajánlatában a Kbt.71.§ (1) bekezdés b/ pontjára azt nyilatkozta, hogy a szerződés teljesítéséhez 10%-ot meghaladó mértékben nem vesz igénybe alvállalkozót, míg a 71.§ (1) bekezdés a/ pontja szerinti harmadik személlyel szerződést fog kötni egyebek mellett a Hohenloher gyártmányúként megjelölt iskolai székekre és asztalokra amelyek nettó összára 6.289.204 forint. Ez a lista szerinti 35.040.247 forint összár 18%-a, illetőleg a 41.200.105 forint teljes nettó ajánlati ár 15%-át teszi ki. A beszerzés e része a közbeszerzés értékének a 10%-át meghaladja, ezért a nyertes ajánlattevőnek a közreműködő harmadik személyt, mint a közbeszerzés értékének 10%-át meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozót kellett volna megjelölnie a Kbt.71.§ (1) bekezdés b/ pontja, illetve az ajánlati felhívás VI.3.10. pontjának a/ pontja szerinti előírás alapján, és ezzel összhangban az előírt szakmai, műszaki megfelelésségre az igazolásokat csatolnia kellett volna. Ennek hiányában a nyertes ajánlata, a Kbt. 88.§-ának (1) bekezdés f) pontja alapján érvénytelen, s mivel ezt a felperes nem állapította meg megsértette a Kbt. 81.§-ának (3) bekezdését. Az elbírálás körébe bevont, és a bírálati szempont szerint az összességében legelőnyösebb ajánlatként értékelt ajánlat érvénytelen volt, a felperes megsértette a Kbt. 91.§-ának (1) bekezdését is. Nemzeti értékhatáros beszerzés valósult meg, nem reparálható súlyos jogsértéssel, nettó 41.200.105 forint ellenszolgáltatásra. Az ajánlatkérő először tanúsított törvénybe ütköző magatartást, és mindezekre tekintettel a Kbt. 341.§-ának (4) bekezdése szerint a 340.§ (3) bekezdésének e) pontja, valamint a (4-6) bekezdése szerint 5.000.000 forint bírságot szabott ki a felperessel szemben.

A határozat ellen a felperes keresetét az elsőfokú bíróság részben, a bírság kiszabására vonatkozó rendelkezésében megalapozottnak ítélte, ezért a határozatot hatályon kívül helyezte és e körben az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte, ezt meghaladóan a jogkérdésben a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült költségeket a felek maguk kötelesek viselni, míg a kereseti illetéket az állam viseli.

A Kbt. 71.§-ának (1) bekezdés a) pontjában, 4.§-ának 2. pontjában, 317.§-ának (1) bekezdésében előírtakra utalással indokolásában megállapította, hogy a nyertes nem nyilatkozott az igénybe venni kívánt alvállalkozókkal kapcsolatosan. A jogorvoslati eljárás keretében az alperes nyilatkozattételre hívta őt fel, de egyetlen

alkalommal sem tett egyértelmű nyilatkozatot, hogy a típusú bútorok beszerzésére nem kíván szerződést kötni a közbeszerzés értékhatár 10%-ban meghaladóan alvállalkozóval, holott a listaárak alapján ezen termékek értéke elérte, illetve meghaladta a közbeszerzés értékének a 10%-át. A nyilatkozat elegendő lett volna, hogy ne állapítsa meg a jogsértést az alperes, így az alperes határozatának azon része, amelyben a jogsértést megállapította, megfelelt az anyagi jogi és eljárás jogi jogszabályoknak ugyanis a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§-ának (1) bekezdése értelmében az alperesnek lehetősége volt, hogy a tényállás teljes körű tisztázása érdekében nyilatkozatra hívja fel a nyertest.

A bíróság kiszabásával összefüggésben kifejtette, hogy a Kbt. 340.§-ának (4) bekezdése ugyan mérlegelési lehetőséget biztosít az alperesnek azonban a kiszabott bírság a közbeszerzési érték kb. 12%-a, mely a Kbt. 341.§-ának (4) bekezdésében foglalt rendelkezést is figyelembe véve, ahol a közbeszerzési érték 30%-ig terjedhet, lényegében majdnem eléri a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzése miatt kiszabható bírság összeg felét, és az alperes nem mérlegelte kellő súllyal azt a körülményt, hogy a felperes először tanúsított a Kbt.-be ütköző magatartást, és vele szemben eddig semmilyen szankciót nem alkalmazott. Erre tekintettel az alperesi határozat bírságot kiszabó rendelkezését hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte azzal, hogy a megismételt eljárás során a bíróság összegének megállapításakor különös súllyal vegye figyelembe, hogy a felperest korábban nem szankcionálta.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes az ítélet megváltoztatását, a terhére rótt jogsértés, valamint a bíróság kiszabásának mellőzését, avagy az ítélet hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárás lefolytatására való kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet úgy a keresetét elutasító részében, mind a kiszabott bírság vonatkozásában megalapozatlan. Értelmezésében a bíróság az ítélet indokolásában (a 8. oldal) azon az alapon állapította meg az alperesi határozat jogsértést megállapító rendelkezésének megalapozottságát, hogy a nyertes ajánlattevő a jogorvoslati eljárás során az alperes felhívására nem tett egyértelmű nyilatkozatot, illetve, hogy nyilatkozattételt elmulasztotta. Ezzel szemben az alperes nem a nyertes ajánlattevő terhére állapított meg jogsértést és szabott ki bírságot, hanem a nyertes ajánlattevő mulasztása miatt az ajánlatkérőt marasztalta, és ezen logikai ellentmondást osztotta az elsőfokú bíróság is az ítéletben. A Kbt. 71.§-ának (1) bekezdés a) pontjára tett nyilatkozat alapján a szerződés teljesítésében részt vevő személyeket nem kell megnevezni. Ha pedig a jogszabály erre nem ad lehetőséget, akkor a nyertes ajánlattevő nyilatkozatát sem lehetett volna megkérdőjelezni, így ajánlatát sem lehetett volna érvénytelennek nyilvánítani. Az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást a tekintetben, hogy a Döntőbizottságnak a Kbt. 250.§ (1) bekezdés alapján a tényállás tisztázása érdekében joga volt rákérdezni a nyertes ajánlattevőre, hogy kivel és milyen értékben fog szerződést kötni. A jogorvoslati eljárás során a bizonyítási teher a kérelmezőn volt, neki kellett volna bizonyítani azt, hogy a nyertes ajánlatában megjelölt típusú irodabútorokat kizárólag a Kft.-től

tudja a nyertes ajánlattevő beszerezni. A kérelmezett nem tudta bizonyítani, sőt a tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldalán a döntőbizottság kérdésére úgy nyilatkozott, hogy ilyen típusú iskolabútorok mástól is beszerezhetők. Ezt a nyilatkozatot az alperes figyelmen kívül hagyta, és a jogorvoslati eljárás során a nyertes ajánlattevőt kötelezte annak bizonyítására, hogy nem vesz igénybe 10% feletti alvállalkozót, holott erre vonatkozóan a nyertes ajánlattevő az ajánlatában már nyilatkozott. A jogorvoslati eljárásban a 3. személyek általi teljesítésre nyilatkozott úgy, hogy velük szerződést nem kötött, ezért az alperes által elvárt tartalommal nem tudott nyilatkozni. Az elsőfokú bíróságnak a Kbt. 348.§-ának 5. pontja alapján lehetősége lett volna saját hatáskörben mérsékelni a kiszabott bírság összegét, annak megállapítása mellett, hogy az okszerű mérlegelési követelményeknek nem felel meg.

Az alperes az ítélet elleni fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének teljes egészében való elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túllépte hatáskörét a határozat bírság kiszabására vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezésével, ugyanis határozata e vonatkozásban is megfelelt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ában foglaltaknak. A jogsértés megtörtént, a mérlegelésnél irányadó valamennyi szempontot helyesen alkalmazott, és azt megfelelően indokolta. A Kbt. 341.§-ának (4) bekezdésében meghatározott 30%-os felső mértéknél alacsonyabb mértékben állapította meg a bírság összegét. Minimális alsó határt e jogszabályhely nem határoz meg, arra tekintettel, hogy a bírság kiszabása és mértékének meghatározása az alperes mérlegelési jogkörébe tartozik. A kiszabott bírság a jogszabályban előírt felső határt nem érte el, jogsértés megállapítása mellett a bíróságnak nincs jogszabályi lehetősége a mérlegelés szempontjainak felülmérlegelésére, a kiszabott bírság mellőzésére vagy mérséklésére. Az elsőfokú bíróság lényegében felülmérlegelte az alperesi döntést, amikor az új eljárásban arra kötelezte, hogy fontolja meg a magas összegű bírság mérséklését.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a felperes fellebbezésének az elutasítását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezés megalapozatlan, mivel nem a nyertes mulasztása miatt marasztalta el a felperest, hanem azért, mert felelős a közbeszerzési eljárások jogszerű lefolytatásáért, az érvénytelen ajánlatot tevő nyertesnek való kihirdetéséért. Egyébként a nyertes ajánlattevő a jogorvoslati eljárásban nyilatkozatot tett, mely egyértelmű volt a vonatkozásban, hogy 10% feletti árura szerződést fog kötni, nem nevesítette ugyan a személyt, de nem vitatta a jogorvoslati kérelemben megnevezett Kft. alvállalkozóként való igénybevétele.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezésében kifejtett indokai alapján maga is az ítélet megváltoztatását, a bírság mellőzését, vagy jelentős mérséklését kérte. Fellebbezésének indokolását kiegészítette azzal, hogy a közbeszerzési eljárás során a Kbt. és az ajánlati felhívás, illetve a dokumentáció feltételrendszer alapján az ajánlatkérő további nyilatkozatokat, igazolásokat az ajánlattevőktől

jogszerűen nem kérhetett, az egyértelmű ajánlattevői nyilatkozatban foglaltakkal ellentétes minősítésen alapuló döntést nem hozhatott. A nyertes ajánlattevő Kbt. 71.§-ának (1) bekezdésre adott nyilatkozatát köteles volt elfogadni, és nem állapíthatta azt meg, hogy az a) pontja szerinti harmadik közreműködők valójában a b) pontja szerinti 10 % feletti alvállalkozónak minősülnek. Arra tekintettel, hogy a nyertes ajánlattevő a jogorvoslati eljárás során nem nyilatkozott, a szankciót a Kbt. 338.§-ának (1) bekezdés b) pontja alapján vele szemben és nem a felperessel szemben lehetett volna alkalmazni.

Az alperes fellebbezése alapos, a felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, a jogkérdésben okszerű következtetésre jutott, indokolásával a másodfokú bíróság nagyrészt - az alperesi eljárással kapcsolatos indokolási rész kivételével - egyetértett. Tévesen állapította meg azonban, hogy a bíróság kiszabásánál és mértékénél az alperes nem mérlegelt valamennyi körülményt.

A másodfokú bíróság mindenekelőtt kiemeli, hogy a közbeszerzési eljárásakor a Kbt. 71.§-ának hatályban volt (1) bekezdés rendelkezése szerint, az ajánlatban - ha ezt az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban előírta - meg kell jelölni *a)* a közbeszerzésnek azt a részét, amellyel összefüggésben az ajánlattevő harmadik személlyel szerződést fog kötni, e szervezet (személy) meghatározása nélkül, illetőleg *b)* az ajánlattevő által a szerződés teljesítéséhez a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozókat.

A felperes az ajánlati felhívás VI.3.10. pontjának *a/* pontjában az idézett jogszabályhely *b/* pontjának követelményét, míg a *b/* pontjában az *a/* pontban előírt követelményt írta elő, felcserélve a sorrendiséget, holott a jogszabály alkalmazása során felmerült értelmezési kérdésekben sok esetben választ ad a jogszabály szerkesztése. Mindkét esetben a közbeszerzés értéke a meghatározó. Míg a beszerzés összértékének 10%-át meg nem haladó részére (értékére) kötendő bármely szerződés esetében a harmadik személy megnevezése nem szükséges, addig 10%-át meghaladóan a teljesítéshez igénybevett alvállalkozó személyét meg kell nevezni. A Kbt. 71.§ (1) bekezdés *a/* pontjának 2009. április 1-től hatályos rendelkezése a jogszabály helyes értelmezése és alkalmazása végett mondja ki *expressis verbis*, hogy az ajánlatban meg kell jelölni a közbeszerzésnek azt a részét (részeit), amelynek teljesítéséhez az ajánlattevő a közbeszerzés értékének tíz százalékát meg nem haladó mértékben alvállalkozót vesz igénybe.

Az ajánlattevőnek ahhoz, hogy ajánlata más ajánlatokkal a szerződés elnyerése érdekében versenyezhesen, elsősorban a kizáró okok hiányát és az alkalmasságát kell igazolnia. Ez utóbbit szolgálják a Kbt.-nek azok az előírásai, melyek segítségével az ajánlatkérő a szerződés teljesítésére pénzügyi-, gazdasági-, műszaki-, szakmai szempontból leginkább megfelelő ajánlattevőket kiválaszthatja.

Az alvállalkozók esetében a Kbt. megkülönböztetést tesz a teljesítésbe bevonás mértéke szerint a teljesítésbe 10%-ot meghaladó mértékben bevonni kívánt

alvállalkozók esetében, ugyanis a Kbt. szigorúbb feltételeket állapít meg, mint a 10% alatti bevonni kívánt alvállalkozók vonatkozásában. A Kbt. 71.§-ának (1) bekezdés a) pontja szerint igénybe venni kívánt személyek nevesítését nem kéri, ugyanakkor az ilyen szervezettel elvégzendő munkanemeket - beszerzés részét - értelemszerűen a teljesítés mértékének meghatározása végett kell megjelölni, míg a b) pont esetében egyértelmű elvárás a 10%-ot meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozók nevesítése.

A nyertes ajánlattevő ajánlatának a 11. oldalán akképpen nyilatkozott, hogy a Kbt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja szerint mint ajánlattevő harmadik személlyel szerződést fog kötni: iskolaasztalok, székek, nyelvi labor, és táblák beszerzésére, míg a b) pontja szerint alvállalkozókat nem kíván igénybe venni, és a Kbt. 71.§-ának (3) bekezdésére utalással nem állnak fenn olyan kizárási feltételek, melyek szerint alvállalkozót nem vehet igénybe. A harmadik személlyel kötendő szerződés a gyártmányú asztalok és székekre 6.289.204 forint nettó összárban már meghaladja a teljes beszerzés értékének 10%-át, ezért a kötendő szerződés alvállalkozói jogviszony keretében történhet, tehát a Kbt. 71.§ (1) bekezdésének b/ pontjának megfelelően kellett volna az ajánlatban nyilatkoznia, és ennek megfelelően eljárnia.

Az alperes a jogorvoslati eljárásban a Kbt. 71.§-ának (1) bekezdésére hivatkozással, lényegében azt állapította meg, hogy a nyertes által megjelölt beszerzési részekre a harmadik közreműködő személy alvállalkozónak minősül. Az alperesi határozat indokolásának a 14. oldalán az alperes szerint ezt megtehetette, ugyanis az alvállalkozó definíciója a Kbt. 4.§-ának 2. pontjában megtalálható, mely szerint az alvállalkozó az a szervezet (személy) amellyel (akivel) az ajánlattevő a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés teljesítése céljából, e szerződésre tekintettel fog szerződést kötni, vagy módosítani, kivéve ha a szervezet (személy) tevékenységét kizárólagos jog alapján végzi. Az alperes a jogorvoslati eljárásban szükségtelenül folytatott le bizonyítási eljárást és hívta fel a nyertest nyilatkozatra, és ebben a kérdésben az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást, hiszen az alperesnek a jogorvoslati kérelem keretében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ajánlati felhívásnak megfelelően nyilatkozott- e a nyertes ajánlattevő a szerződés teljesítéséhez igénybe venni kívánt személyek vonatkozásában, és ha nem, mennyiben befolyásolta a közbeszerzés eredményét. A közbeszerzési eljárás befejezését követően jogorvoslati eljárásban az ajánlat hiányossága nem pótolható, erre vonatkozóan téves az ítélet indokolása, azt a másodfokú bíróság mellőzte, annak megállapítása mellett, hogy nem hatott ki az ügy érdemi döntésére az alperes szükségtelenül lefolytatott bizonyítási eljárása.

Az alperes helytállóan állapította meg, hogy a beszerzendő iskolaasztalok, székek értéke, meghaladja a közbeszerzés értékének a 10%-át, melyről a nyertesnek az ajánlati felhívás VI.3.10. pontjának a/ pontjában előírtaknál kellett volna az ajánlatában nyilatkoznia, és mivel ezt nem tette meg, az ajánlata nem felelt meg az ajánlati felhívásban foglaltaknak, érvénytelennek kellett volna nyilvánítani.

A felperes az első helyre rangsorolt ajánlatot jogsértően minősítette érvényesnek, a helytelen értékelése alapvetően befolyásolta a közbeszerzési eljárás eredményét, így a jogsértések megállapítása mellett indokolt volt a pénzbírság alkalmazása a Kbt. 341.§-ának (3) bekezdése alapján.

A Kbt. 340.§-a (2) bekezdésének c/ pontja szerint, a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatában megállapítja a jogsértés megtörténtét. A 340.§ (3) bekezdés e/ pontja alapján ha a Közbeszerzési Döntőbizottság a (2) bekezdés c/-e/ pontja szerint határoz, egyben bírságot szabhat ki az e törvény szabályait megszegő, illetőleg a nyilvánvaló jogsértés ismeretében szerződést kötő szervezettel (személlyel), valamint a jogsértésért, illetőleg a szerződéskötésért felelős személlyel, illetőleg a szervezettel jogviszonyban álló, a jogsértésért felelős személlyel és szervezettel szemben.

A Kbt. 341.§-ának (3) bekezdése értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetőleg a bírság összegének megállapításában az eset összes körülményét - így különösen a jogsérelem súlyát, a közbeszerzés tárgyát és értékét, a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyását, az e törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítását, a jogsértőnek az eljárást segítő együttműködő magatartását - veszi figyelembe. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.

Az alperes a jogorvoslati eljárás eredményeként hozott határozatában a Kbt. 340.§-ának (2) bekezdése szerint meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja, akár együttesen is. A Kbt. 340.§ (2) bekezdés c/ pontja szerinti jogsértés megállapításának két esetben kötelező, minden más esetben, így a perbeli jogsértés esetén is, lehetséges jogkövetkezménye a bírság kiszabása.

Amennyiben a bírság kiszabása nem kötelező, mérlegelési jogkörben dönt az alperes először a jogintézmény alkalmazásának szükségességéről, majd a bírság mértékének meghatározásáról. Az alperesi határozatból egyértelműen kitűnt, hogy a bírság jogalapja a Kbt. 340.§-a (3) bekezdésének e/ pontja, megállapításának szükségessége és összezszerűsége pedig a Kbt. 341.§-ának (3) és (4) bekezdésén alapul. Az alperes nem állapította meg a felperes esetében a jogsértés nyilvánvalóan szándékos voltát, így azt a bírság összegének megállapításánál sem vette figyelembe. Az alperes határozatában nevesítette a bírság szükségességét és összezszerűséget meghatározó, általa figyelembevett szempontokat azt, hogy az érvénytelen ajánlattevő nyertesnek nyilvánítása súlyos jogsértésnek minősül, mely a megkötött szerződés miatt nem volt reparálható.

A Kbt. 341.§-ának (4) bekezdése a 340.§ (3) bekezdés e/ pontja, valamint a (4)-(6) bekezdés szerinti bírság mértékét a közbeszerzés értékéhez köti, melynek legfeljebb harminc százaléka lehet. A közbeszerzés értékén a Kbt. 298.§-ának (1) bekezdése szerint, a közbeszerzés megkezdésekor annak tárgyáért általában kért, illetőleg kínált - általános forgalmi adó nélkül számított, a 36-40.§-ban foglaltakra

tekintettel megállapított - legmagasabb összegű teljes ellenszolgáltatást kell érteni (becsült érték). Az alperes e jogszabályi keretek között állapította meg a bírság mértékét, - a közbeszerzés nemzeti értékhatáros beszerzésén belüli 41.200.105 forint értékéhez képest - . A felperes keresetében, de fellebbezésében sem hivatkozott olyan lényeges körülményre, melyet az alperes elmulasztott volna mérlegelni.

A fentiekben kifejtettek alapján a felperes fellebbezése nem járt sikerrel, sem a jogkérdésben sem a szankció vonatkozásában.

Az alperes fellebbezésében előadottakkal összhangban, a Pp. 339/B.§-a értelmében a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A bírság megállapítása az alperesnek mérlegelési jogkörben hozott döntése. Felülmérlegelésre a bíróságnak lehetősége nincs. Ennek ismeretében osztotta a másodfokú bíróság az alperes fellebbezésében foglaltakat, rámutatva arra, hogy a jogorvoslati eljárásban kiszabott bírság megváltoztatására akkor kerülhet sor, ha a bíróság olyan új tényt vagy körülményt állapít meg, amely a bírság összegének módosítását indokolja (BH 2004/487. eseti döntés). Az elsőfokú bíróság nem tárt fel olyan új tényt, amely a bírság mértékét befolyásolná, és ami miatt az új eljárás lefolytatására az alperest kötelezte, míg az ítéleti utasítás szerint a felperes korábbi jogkövető magatartását az alperes a bírság kiszabásánál értékelte.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Az alperest megillető első és másodfokú perköltség megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket a felperes személyes illetékmentességére tekintettel, a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. évi május hó 13. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Losonczy Erzsébet s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: